

budže sbóžny; schtóž pak newjeri, tón budže satamany.“
 Tehdy wotewri wón jim rosom, so bychu pišmo srosemili a džesche:
 „Tak je pišane, a tak dyrbesche Khrystus cjer, icj a na tsecji džen
 horjestanucj wot mormych, a dacj prjedowacj w swojim meni po-
 futu a hrjehow woadacje be wschjemi ludzimi, a sapocjecj w Jerusa-
 lemi. Wy pak sže teho wschitkeho swjedkojo. A hlaj, ja chzu pš-
 tacj to šlubenje swojeho wótza na waš. Wy pak wostańcje w Jeru-
 salemi, hacj budjecje wobleczeni s mozu s wyšokoszje.“ — Tak je
 šo wón swojim wučomnikam po swojim cjerpenju žiwy ššewit psches
 wschelle wopokasanje, a da šo jim widjicj na schtyrzecji dnjow, a
 rycjesche s nimi wot Božeho kralestwa.

§. 169. Khrystusowe knebjustpicije.

(Zap. stutki 1.)

Tón knes wuwedže swojich wučomnikow won do Bethanije,
 posbježe swojej ruzy horje a požohnowa jich. A sta šo, jako
 wón jich požohnowa, bu wón horje sbjehneny, so
 woni to widjichu, a mrócjel wsa jeho psched
 jich woczomaj precj. A jako woni sa nim hladachu w jeho
 horjestpicju do nebeš, hlaj, duž stejeschtaj pschi nich dwaj muskaj
 w bjelej draszi, kotrajž džeschtaj: „Wy galilejszy mužojo, sčto wy
 stejo do nebeš hladacje? Tón Jesuš, kiž je wot waš horje wsaty
 do nebeš, budže tak pschińc, kaž jeho widjili sže k nebešam horje
 stpicj.“ Tehdy wróclichu šo woni do Jerusalema, s hory, kotrejž
 rjekaju wolijowa hora. A jako bjechu nuts sajšchli, bjechu wschitzy
 stajnje s hromadjeni w jenej myšli na modlitwi a proštwi, se žonami,
 a s Mariju, tej macjerju Jesušowej, a s jeho bratrami.

Druhe wotdžjelenje.

Wšchipowedanje sboža psches japoschtolow.

§. 170. Džjewalosz swjateho ducha.

Jan. 16, 13. 14.: Hdžž pak tamny, tón duch teje wjernoszje,
 pschińc budže, tón budže wam do wscheje wjernoszje pucj
 pokasacj. Tón šamy budže me psekrasnicj, pschetož wot
 mojeho budže je wsacj a wam pschipowedacj. — 1. Kor.
 12, 3.: Nichtó nemóže Jesušeje knes rjekacj, šhiba psches šwja-